

Облечен от главата до петите в желязо, с развяващи се пера върху шлема, той караше да потреперва всеки който върнеше очите му - светкащи зад отворите на спуснатия наличник. Конят му също беше облечен в желязна ризница върз която се вееше покривало дълго до земята.

Смирено да чака и дори да прати любезно ново писмо в което с чудно търпение обясняваше, че той "владее своята земя по-правилно отколкото те владеят Цариград, защото той отново е завзел земята, която прародителите му загубили, а те завзели Константинопол, който твърде малко им принадлежи"

Ала използва залесите на кръстоносците около обсадата на Царския град, слезе в Долна земя, зае без борба родните предели които с радост се връщаха към старото си отечество и сложи свои войводи в крепостите на Призрен, Скопие, Охрид и Берово. А в непристъпната твърдина на Просек остави най-верния от верните, войводата Чисмен, или както му викаха Шинман - да бди над всички околни краища.